

Een 15-tal andere Hongaarse vluchtelingen blijven voorshands eveneens aandacht verdienen op grond van hetgeen bekend is van hun gedragingen in Hongarije en een waarschijnlijk geachte relatie tot de A.V.H.

Dit zelfde geldt voor een aantal vluchtelingen, die in 1958 nader verhoord zijn of worden.

Tijdens hun verblijf in Nederland is tot nu toe van geen der Hongaarse vluchtelingen gebleken, dat zij thans nog relaties met de A.V.H. onderhouden.

Het contact met de Hongaarse Legatie beperkt zich ogenschijnlijk tot die gevallen, waarin hulp voor repatriëring of toezending van bescheiden voor huwelijk e.d. wordt gevraagd.

In één geval werden van een relatie aanwijzingen ontvangen, dat een naar Yougo-Slavië gevluchte Hongaar, die toelating tot Nederland wilde aanvragen, als agent voor de A.V.H., ook in het buitenland, had gewerkt. Zijn vlucht naar Yougo-Slavië bleek later in opdracht van de A.V.H. te zijn geschied, teneinde tesamen met een aantal bona fide gevluchte Hongaarse intellectuelen entrée in het westen te verkrijgen.

Tot medio juni 1958 werden aan de B.I.D. 120 rapporten toegezonden, houdende de resultaten van verhoor in de gevallen dat de vluchtelingen belangrijke gegevens van militaire-, politieke- of economische aard konden verstrekken.

Van de op grond van hun Hongaarse antecedenten en gedrag in Nederland in crimineel opzicht onbetrouwbaar te achten personen werden 12 rapporten van nader verhoor aan het Ministerie van Justitie (Procureurs-Generaal bij de Gerechtshoven, fgd. Directeuren van Politie) toegezonden. (Van deze categorie was inmiddels één Hongaar naar zijn geboorteland teruggekeerd).

Op verzoek van het Ministerie van Justitie werden (en worden) bovendien aanvullende inlichtingen over Hongaarse vluchtelingen, al of niet na onderzoek verstrekt.

1/15/58

**RAPPORT BETREFFENDE DE SITUATIE VAN DE HONGAARSE VLUCHTELINGEN-
MIJNWERKERS IN ZUID-LIMBURG, uitgebracht aan de Commissie Hongaar-
se vluchtelingen in de Mijnstreek, door het Bureau van de Sticht-
ting Nederlandse Federatie voor Vluchtelingenhulp.**

Het onderzoek werd verricht door Dri _____, medewerker van het
Federatiebureau. _____

De onderzochte personen zijn na het mislukken van de Hongaarse
opstand eind 1956 naar Nederland gekomen.

Zij onderscheiden zich van de mijnwerkers van andere nationalitei-
ten door de omstandigheid, dat zij - vluchtelingen zijnde - geen
mogelijkheid hebben om op normale wijze contact met hun vaderland
te onderhouden. O.m. ontbreekt de mogelijkheid van een met verlof
naar huis gaan en het vervolgens in vrijheid naar het werk terug-
keren.

Hierdoor zijn deze mijnwerkers gesteld voor de noodzaak om in
de Nederlandse samenleving te integreren, d.w.z. in de maatschap-
pelijke verhoudingen van het gastland een situatie te bereiken,
waarin zij met behoud van eigen aard een zo groot mogelijke mate
van geestelijk en materieel welzijn hervinden.

Het is de taak van het gastland om de vluchteling bij zijn inte-
gratie behulpzaam te zijn.

Na het verlenen van asiel dienen immers ook de elementaire voor-
waarden te kunnen worden geschapen, welke voor de vluchteling een
menswaardig bestaan mogelijk maken. Dit is een morele plicht,
tevens een zaak van wel begrepen eigenbelang.

In totaal zijn tijdens het onderzoek 246 personen in dienst van
de mijnen. Hiervan zijn er 42 gevestigd buiten de Gezellenhuizen.
Het onderzoek heeft zich beperkt tot de Hongaren i.d.gezellenhuizen.
Van deze groep groot 204 personen, werden 154 persoonlijk ge-
interviewd.

Als kenmerken c.q. symptomen welke wijzen op een geslaagde inte-
gratie, werden aangenomen:

1. vorderingen in de Nederlandse taal;
2. relaties met Nederlanders;
3. enig begrip en inleving in het westerse cultuurpatroon;
4. werk op het niveau van Nederlandse arbeiders;
5. het tot gelding brengen van eigen persoonlijkheid, door
 - a. het stichten c.q. het zorgen voor een gezin;
 - b. vrije-tijdsbesteding;
 - c. spaarzin.

Punt 1. - Vorderingen in de Nederlandse taal.

Helaas moest worden vastgesteld, dat zeer weinig vorderingen zijn
gemaakt met het leren van de Nederlandse taal. Van de 154 mensen
waarmede werd gesproken, waren er 95, die misschien + 30 woorden
kenden; die derhalve na 15 maanden praktisch geen Nederlands ken-
nen.

Teneinde vast te kunnen stellen waarom deze eerste voorwaarde voor
integratie dermate negatief uitvalt, werd nagegaan in hoeverre de
mogelijkheid is gegeven om de taal te leren.

De mijn-directie heeft een taalcursus doen organiseren en ter aan-
moediging tot het volgen van de lessen per persoon per les f.1,-
presentiegeld beschikbaar gesteld. Deze cursussen waren indertijd